

teckning i fast egendom må dödas utan att inteckningshandling i hufvudskrift uppvisas, men med hvilka dylik åtgärd icke vidtagits.

Stockholm den 26 januari 1895.

Frans Berglöf.

N:o 79.

Af herr **F. J. E. Berglöf**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning af frågan om förläggande af Skåne och Blekinge under Göta hofrätt samt förflyttning af hofrättens i Kristianstad två divisioner med en till hvardera af Svea och Göta hofrätter jemte framläggande af det förslag, hvartill utredningen föranledde.

Uti Kongl. Maj:ts nådiga proposition n:o 3 till innevarande års Riksdag har föreslagits, det Riksdagen ville besluta *dels* att Vermlands och Gotlands län skola vid 1896 års början skiljas från Svea hofrätt och förläggas under Göta hofrätts domvärjo, *dels* att antaga förslag till lag angående ändrad lydelse af 25 kapitlets 9 § rättegångsbalken, *dels* ock att medgifva åtskilliga öfvergångsbestämmelser.

Att en lämpligare fördelning af domsområdena för rikets hofrätter är behöflig, kan icke emotsägas, men fråga kan vara om den nu föreslagna är den lämpligaste. Provinserna Vermland, Skåne och Blekinge hafva samtliga förr lydt under Göta hofrätts domvärjo ända till dess

att de skildes derifrån, Vermland år 1815 för att läggas under Svea hofrätt, samt Skåne och Blekinge år 1820 för att utgöra egen hofrätt. Utan Riksdagens hörande inrättade Kongl. Maj:t genom Kongl. kungörelsen den 27 oktober 1820 hofrätten öfver Skåne och Blekinge och detta på grund af sin öfvertygelse, att en domstol af detta slag säkrare svarar emot sin bestämmelse i samma mån som läge och verkningskrets närmare afpassas efter hvarandra och som derigenom beredes icke allena ett kortare afstånd för dem, som söka tillträde för att bevaka sin rätt eller framföra sin klagan, utan äfven ett lättare tillfälle för sjelfva öfverdomstolen att utöfva den tillsyn öfver underordnade auktoriteter, som utgör ett af de viktigaste föremålen för dess verksamhet. — Dessa skäl kunna nu icke tillmätas samma betydelse som år 1820. Vår tids lätta kommunikationer hafva medfört många förändringar, så äfven i detta afseende. Rättssökande hafva numera stor lätthet att personligen eller genom ombud utföra sin talan vid hvilken som helst af våra hofrätter. Fråga kunde därför vara, om icke landets alla tre hofrätter borde förenas till en med säte i hufvudstaden. Men en sådan anordning möter många svårigheter och kan icke nu genomföras. Men hvad som deremot under närmaste tid kan låta sig göra är, att Skåne och Blekinge åter läggas under Göta hofrätt samt att hofrätten öfver Skåne och Blekinge fördelas med en division till Svea hofrätt och en till Göta hofrätt.

Med användande af den bilaga, som åtföljer Kongl. Maj:ts proposition, kommer man till det resultat, att, om under åren 1884—1893 öfvermålta domkretsindelning förefunnits, på hvarje division skulle i medeltal kommit

i Svea hofrätt: vädjade saker	196
civila besvärsmål	70
underställningsmål och besvär i brottmål	129
	<hr/>
	Summa 395
i Göta hofrätt: vädjade saker	229
civila besvärsmål	79
underställningsmål och besvär i brottmål	131
	<hr/>
	Summa 439

Vid beaktande *dels* att antalet till hofrätterna inkommande mål under senare åren varit stort i jemnt sjunkande, hvilken fördel i öfvervägande grad tillgodokommit Göta hofrätt, *dels* att målens antal i Svea

hofrätt sannolikt icke komma att vidare minskas, då Norrland genom förbättrade kommunikationer sannolikt har att emotse en stigande utveckling, dels ock att till Svea hofrätt inkommande mål i allmänhet äro vidlyftiga och arbetsamma, torde det visa sig att genom en fördelning af domsområdena på nämnda sätt göromålen skulle blifva jemnt utskiftade emellan de båda hofrätterna. Säsom skäl för en sådan indelning kan vidare erinras, att det torde vara något oegentligt att hafva en särskild hofrätt för två provinser, då det låter sig göra att hafva en hofrätt för det vidsträckta område, som innefattas under Svea hofrätt, att det måste anses strida emot god hushållning att aflöna en president, en sekreterare, en advokatfiskal, en arkivarie och aktuarie samt tre vaktmästare med tillhoppa 25,000 kronor för endast två divisioner, att det visat sig hurusom utan vidare förstärkning af biträdande tjänstemän och med användande af tillgängliga lokaler Svea hofrätt kunnat arbeta på sju och Göta hofrätt på sex divisioner, att en liten hofrätt såsom praktisk bildningsanstalt i lagskipningen står efter de större hofrätterna, hvilka bereda tillfälle till mångsidigare erfarenhet, att beforderingsfrågorna inom hofrätterna kunna behandlas på ett bättre och mera tillfredsställande sätt, om hofrätterna äro större och endast två, samt att ju färre hofrätterna äro dess större utsigt förefinnes för att vinna likformig behandling af de mål, som dragas under hofrätternas pröfning.

I öfrigt bör icke heller lemnas utan uppmärksamhet, att den byggnad, i hvilken hofrätten i Kristianstad är inrymd, till större delen utgör etablissement för den derstädes förlagda afdelningen af Vendes artilleriregemente samt inom kort behöfver helt och hållet tagas i anspråk för militära behof. Inom den närmaste framtiden framträder därför sannolikt anspråk på en ny byggnad för hofrätten öfver Skåne och Blekinge.

På grund af det anförda vill det därför synas, som om en fullständig utredning angående den af mig ifrågasatta ändring uti hofrätternas domsområden borde vidtagas; och får jag därför föreslå,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, det Kongl. Maj:t ville ej mindre utreda frågan om förläggande af Skåne och Blekinge under Göta hofrätt samt förflyttning af hofrättens i Kristianstad två divisioner med en till hvardera af Svea och Göta hofrätter an äfven till Riksdagen inkomma med det förslag, hvartill utredningen kan gifva anledning.

Stockholm den 26 januari 1895.

Frans Berglöf.